

tillæggene kontrakt for kontrakt. Til forslaget er knyttet en overgangsregel i lovforslagets § 273, stk. 3.

Til § 133 (§ 66)

Stk. 1 svarer til reglerne i den gældende forsikringslov.

Stk. 2 indebærer en ændring, der er affødt af bestemmelsen i livsforsikringsdirektivets art. 17, stk. 3, der medfører et forbud mod lokalisering af det direkte tegnede selskabs tekniske reserver, såfremt det tillades, at de tekniske reserver, herunder præmiereserven, dækkes af fordringer på genforsikringsselskaberne. Dette medfører, at den gældende bestemmelse, der sonder mellem, om genforsikring ved afgivelse af præmiereserve er sket til et dansk selskab eller ej, ikke vil kunne opretholdes uændret. Det foreslås at ændre denne bestemmelse i det omfang fællesskabsretten kræver det, således at det ved genforsikring undgås at diskriminere over for selskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted i de øvrige EF-medlemsstater. Det er ikke hensigten at begunstige selskaber med hjemsted udenfor EF. Det fremhæves endvidere i sidste pkt., at der ikke ved forsikringstilsynets tilladelse må skabes mulighed for kapitaloverførsler, som ikke er tilladt for direkte tegnede forsikringer, eller som i øvrigt er i strid med gældende valutaloggivning.

Til § 134 (§ 67)

Stk. 1, 2. pkt. er ændret som følge af, at bestemmelserne om sikkerhedsfonden foreslås ændret, jfr. §§ 138 og 139 i forslaget.

I øvrigt svarer bestemmelsen til gældende forsikringslov.

Til § 135 (§ 68)

Stk. 1, nr. 1, 2 og 4 er ændret således, at forsikringsfondens midler foruden at kunne anbringes i værdipapirer også kan anbringes i fondsaktiver emitteret af værdipapircentralen på den danske stats, kommunernes eller realkreditinstitutternes vegne.

I stk. 2 er der med hensyn til anparter, garantiandele, konvertible eller udbyttegivende gældsbreve sket en ligestilling med aktier med hensyn til de midler, der kan tjene til dækning af forsikringsfonden.

Til § 136 (§ 69, stk. 1-3)

Bestemmelserne svarer til reglerne i den gældende lov, dog således at den foreskrevne båndlæggelse af værdipapirer fremtidig foretages af forsikringstilsynet, medens den efter gældende lov foretages af de af forsikringsrådet udnævnte tillidsmænd. Begrundelsen for ændringen er, at den gældende ordning er utidssvarende.

Forsikringstilsynet vil kunne delegere beføjelsen til at foretage påtegningerne ved båndlæggelse til selskabernes statsautoriserede revisorer.

Som nyt stk. 3 er foreslået, at selskabet, for så vidt angår fondsaktiver registreret i værdipapircentralen, kan foretage båndlæggelsen ved at lade denne registrere i værdipapircentralen med forsikringstilsynet som berettiget. Forsikringstilsynet vil herefter modtage meddelele om båndlæggelsen i henhold til værdipapircentrallovens § 10.

Til § 137 (§ 69, stk. 5)

Bestemmelserne svarer til gældende lov.

Til §§ 138 og 139 (§ 71, stk. 1-4 og 5-6)

Ændringerne er i første række forårsaget af bestemmelserne om solvensmargen og basiskapital i livsforsikringsdirektivets art. 18-20, der i art. 19 indeholder andre beregningsmetoder, hvorefter det må anses for overflødig at opretholde de gældende beregningsmetoder for sikkerhedsfonden, da det normalt ikke kan kræves, at dennes størrelse overstiger direktivets krav i henhold til art. 19. Erfaringerne ved likvidationen af Forsikringsselskabet Aktiv A/S har imidlertid vist, at det ville være ønskværdigt, at forsikringstilsynet havde et instrument, der kunne anvendes til at sikre, at et nystiftet selskab i dets begyndelsesfase og for et selskab, der arbejder under en genoprettelsesplan, ved driftsplanens eller genoprettelsesplanens udløb havde en kapital, der forudsættes i disse planer. Dette behov for forholdsregler som led i det skærpede tilsyn, som selskaber i visse tilfælde er undergivet, gælder tillige for skadesforsikringsselskaber, hvorfor disse er medtaget i forslaget § 139.

I andre tilfælde giver forslaget § 138 mulighed for, at selskaberne frivilligt ved bestemmelse i vedtægterne kan henlægge midler til en sikkerhedsfond, hvorved disse midler bliver henlagt på en for forsikringstagerne særligt betryggende måde.

Det bemærkes, at mens der for tilfælde af tvungen henlæggelse efter forslaget § 139, stk. 1, er mulighed for siden med forsikringstilsynets godkendelse at få frigjort midler efter § 139, stk. 3, består en tilsvarende mulighed ikke ved frivillige henlæggelser, jfr. § 138, stk. 1 og 2.